

ו. שמעתי ממורי ה'ק' מורה"י לובלין דפת שחרית הוא ללימוד גمرا ותלמוד בשחרית כי כן מספר פת תלמו"ז.

(בית ישראל דורש בענייני חפilian)

ז. סדר הלימוד – גمرا פ"י תוספות הוא חייב כמו הנחת תפילה.
(הנהגות ואזהרות רבי שעפטיל בן השל"ה)

ח. אמר פעם (האדמו"ר ר' יצחק אייזיק מספינקא זצוק"ל) בדורש לפתיחת זמן הישיבה: "להזהיר גדולים על הקטנים", והוא אומר: על הצדקה ללימוד גمرا! כפי שאמרו חז"ל במסכת סוכה (דף כ"ח ע"א) "דבר קטן – ^{אזכור החכמתו} היות רבבי ורבא".

(מרביי תורה בעולם החסידות)

ט. משניות גمرا דברך א יוד לערנען נייטיג מיט תוס' מיט מהרש"א טאקי צו קענין, קדם נעמט דאס אוועק דעם גאנצין טאג, און גمرا פאר גלייכט דעם שכט, [משניות גمرا צריך יהודי ללימוד, נחוץ עם תוס' ומהרש"א באמת כדי לדעת, קדם זה לוקח לו את כל היום, והגמרה מיישרת את השכל]. ואמר בשם אביו זצוקללה"ה, אז איך לערין אף א שטייקעל גمرا דברך איך שוין נישט קיין ספר מוסר וכו', אז א יוד לערינט א שטייקעל גمرا פאר גלייכט דאס אים דעם שכט און פירט אים ארויף אויף דעם גלייכען וועג. [כשאני לומד קטע גمرا אני צריך כבר שום ספר מוסר כשייהודי לומד קטע גمرا הרי היא מיישרת לו שכלו וمبיאה אותו אל הדרכ השרה].

אמר מי שיכول ללימוד גמ' ותוס' ולומד פשוט הרי הוא בכלל פורק עול, און דער וואס לערינט נישט חאטש א דף גمرا יעדער טאג קענען מיר נישט קווקין אויף אים. [זהו שאינו לומד לכח"פ דף גمرا כל יום, אני יכול להביט עליו].

(דברי אהרן להרה"ק מקארלין זצוקללה"ה)

י. וכמ"פ שמעתי שאמר בשם תלמידי הבуш"ט ה'ק' שעיל שום דבר לא ילחם הבע"ז חזק כמו על לימוד גمرا, וכל ימינו שמענו מאבי זצלה"ה התעוררות ללימוד ולהזור וללימוד גمرا ותוס'.

(מבעם"ח שירוי תורה ה' נדה בנו של הרה"צ ה'ק' רנ"ב מספינקא זצוללה"ה)

יא. הירא וחרד לדבר ה' לא ישום עיקר אכילהו בלילה רק באמצע היום ובלילה יאכל מעט ורק לחם כביצה אחת או שתיים וכו'. ואח"כ

ילמוד איזה דפין גمرا בקול רם כדי שיהי שבע ויגע בדברי תורה.

(צואת ודרכן טובים לרבי משה חסיד מפראג ז"ל)

יב. אמר בשם הרבי מלובלין ז"ע"א עיקר לימוד התורה זה גمرا כי תורה שבכתב בלי תורה שבע"פ אין לה פירוש, ופ"א אמר מזארכ' לערנען א סאך א סאך גمرا מען זאל קענען פארשטיין אין פסוק אין חנוך.

[**ציריכים ללימוד הרבה גمرا בשכיב להבין פסוק אחד בתנ"ך.**]

גם כי אלך בגין צלמות לאaira רע כי אתה עמדי דאס מיינט מען די הייליגע גمرا, ויל קב"ה ואורייתא חד הוא און אורייתא איז דאך הייליגע גمرا. [זה הכוונה אל הגمرا הקדושה כי הקב"ה ואורייתא חד ואורייתא היא הגمرا הקדושה].

דעך שו"ע מיט ספרי מוסר איז אלעס פון די גمرا די גمرا איז דער מקור מיז מען לערנען דעת מקור. [השו"ע עם הספרי מוסר הם הכל מהגمرا, הגمرا היא המקור, מוכרים ללימוד את המקור].

(קדושת מרדכי להר"ץ מלעלוב ז"ל)

יג. **לענוגען דארף מען וואס מיקען און וויא וייט מיקען,** גمرا איז דער עיקר לימוד, און דער נאך שולחן ערוך הלכות ק"ש ותפלת והלכות שבת מיזאל וויסין וואס איזוד דארף האבן, איך וויס נישט וויא איזוי מיקאן זיך באגין אן דעת, דאס מוז מען דאך האבן, לערנען זוהר נאך אמאל מהיכי תיתני זאגין נאך אשטיקל, אבער גمرا איז דער עיקר. [לلمוד צריך מה שיכול יעד כמה שיכול, גمرا זה עיקר הלימוד, ואח"כ שו"ע ה' ק"ש ותפלת והלכות שבת בכדי לדעת מה שיהודי צריך, אני יודע איך אפשר להסתדר בלי זה, זה מוכרא שיהיה לו, למדוד זוהר רק מפעם לפעם רק קטע למה לא, אבל גمرا זה העיקר].

(דברי ישראל להר"ק מסטולין – סדר היום)

יד. מוסר דארף מען לערנען מיט אשיעור נישט צופיל און נישט צו ווינציג, אבער דער עיקר איז גمرا מיט יראת שמים, דאס אן אשיעור און וואס מער איז בעסער, דאס איז דער חיות פון מענטשן, ושאל אחד גمرا מיט יר"ש ווי קומט מען צו דעת וענה לו האדמו"ר המאור שבה מחזירו לモטב. [מוסר צריך ללימוד במידה לא הרבה מדי ולא מעט מדי אבל העיקר זה גمرا עם יראת שמים זה בלי מידה מה שייתר עדיף, זה החיים של האדם,

ושאל אחר: גمرا עם יר"ש אין מגיעים זהה, וענה לו האדמו"ר: המאור שבה מחזירו לモטב].

(קדושת מרדכי להר"ץ מלעלוב ז"ל)

טו. בפעם שלישית היה שבע ברכות של החתן זשו"ו, ולפניהם שעלה לבתו נפרד מהחתן כשהמחותן עומד לידם ואחיו אדמו"ר זצ"ל בידו של החתן ואמר: ערטש קען מען שוין לערנען גمرا מיט Tosfot בקדושה וטהרה, גمرا מיט יראת שמים דאס איז דער גאנצער איז!! [כעת אפשר כבר ללמד גمرا עם פ"י תוס' בקדושה וטהרה, גمرا עם יר"ש זה כל היהודי.].

1234567 אוחז בחכמה

(קדושת מרדכי להר"ץ מלעלוב ז"ל)

טו. ובשם אביו הקדוש אמר איז ער האט קיין מאל ניט גיהאלטין קיין מוסר ספר, א האלבער עמוד גمرا פשוט אפ לערנען איז גיוועזין באוי אים דער גראסטער מוסר ספר וכו', נאר די תורה איז אשכל הישר און איז ער לערינט די הייליגע תורה פאר גלייכט ער זיך צוריק, מידארף זיך נעמען איזין הייליגע מחשבה בשעת לימוד איז סי גאטס תורה, עט איז מטהר. [בשם אביו הקדוש אמר, שהוא אף פעמי לא אחוז שום ספר מוסר, חצי עמוד גمرا בלימוד בעלמא היה אצלו הספר מוסר הגדל ביותר, רק התורה היא השכל הישר, ואם לומדים התורה הקדושה איז היא מחזירה אותו אל הדורך הישר, צריך להעלות מחשבה קדושה אחת בשעת הלימוד שזה תורה ה', לימוד כזה מטהר].

(דברי אהרן – קארליין)

יז. מרן זצ"ל (מקאלאשיטץ) ספר שבעת ילדותו בעת מן הזמנים למד פ"א הרובה ספרי מוסר, ואמר לו זקינו רבינו הגדול משינונו זצ"ל, תדע שגמרה ותוספות הם לחם ודגן, וספרי מוסר מהה פרפראות.

(דברי חנה)

יח. תלמוד בכלי ר"ל שמלמד את מי שדעתו מבולבלת עלייו ואין לו ישוב הדעת וע"י שעוסק בחלמוד זה מתיישבת דעתו ומתיישרת.

(תורת אבות – תוכית כי הרמ"מ ז"ל)

יט. מקובל אצל צדיקים בשם רבנו הקדוש החוצה מלובלין זיע"א כי הייתה נפשו שמחה בלימוד הש"ס בכואו למירמת רנבי' והגיד כי הבע"ד

רצה ליתן לו הרבה מדרגות יותר ולהניח לו הרבה דברים רק שלא ילמוד גمرا, ובפרט מירמת רנביי, והכיר מזה וידע בrhoה"ק שזהו תקון גדול לנפש לרצונו יתב"ש רק שילמדו גمرا ובפרט בכוא לדברי רנביי.

(דברי תורה ח"א אות כ"ב)

כ. אמר ערבה שמקחה רק אחד גראשין הוא כ"כ גדולה מטעם שעושין המזוה בשמחה, מכש"כ שלומדים מעט גمرا בשמחה הוא בודאי גדול מאד.

(דברי אהרן – קארליין)

כא. ומלאך זה למד הרבה גם פשט, ואמר בפה קדשו, שחביבו אצלו אמרית רבא בפשט כל חללי דעלמא, וכותב במכתב להבל"ח לכ"ק אבן"ר שליט"א בעת היותו סמוך על שלחן חותנו הרה"ק זצ"ל ממעליין בזיה"ל, תאמין לי בני של אחר כל הפלפולים תיל שאני אומר, אם אני לומד גמ' ורש"י במן ילד קטן איז אני מהיה עצמי וע"ז נאמר לאחר כל שתיתך שתה מים עכד"ק.

(הקדמה לס' מאיר עני חכמים מהרה"ק רמ"י אוסטרובצ'ה ז"ע"א)

כב. וכן היה הדרכן של הקדוש ר' יעקב יצחק מלובלין כשהיה לומד גمرا היה לומד דף בעיון ואח"כ היה חוזר אותו הדף בדברו בלבד והיה מהబב הדבר של הגמ' בלי עיון.

(שארית ישראל דרוש ה' מאמר א')

כג. למוד הריות אביי ורבא בgef"ת הוא חסידות ולמוד טור וב"י בפרט או"ח זה יר"ש.

(מהר"א מבعلז ז"ע"א בספר אדרמור"י בעלו ח"ד)

כד. במחשבים הושיבני כמתי עולם (aicah ג) זה תלמוד בבלוי, ולכאורה תמורה זה שמכנה התורה שבע"פ ח"ז לחושך, ואמר במחשבים הוא הגלות הדומה לחושך, הושיבני שנתן לנו התלמוד בבלוי שהוא תורה ה' תמיינה משיבת נפש, שעי"ז שהוא תמיינה בקושיות ואייביאות הו"א שע"י פלפול הוא שוכח מדבקות הבוב"ה לז"א שאעפ"כ היא משיבת נפש, אבל התלמוד ירושלמי שכל הס"ד וזה הם אמת וקיים להעולם, ובلتוי זה לא היינו יכולים להיות בגלות החושך הזה אף' שעיה אחת.

(תורת שמחה מהר"ב מפרשיסחה אות רפ"ח)